

Hlasy z Kríža

Ročník: XXVII.

Časopis žiarskych farností 02/2017

*Nebeský Otče, Ty si nám dal Svätú
rodinu ako žiarivý vzor.*

Ty a Ja

Hľadala som seba.
Našla som Teba,
Bože môj.
V dialke mi zneli slová,
ich ozvena stále volá,
že láska ukrytá
v Tvojich slovách
nikdy nezhasne ...
Naplnil si ma pokojom,
chcel si,
aby som nežila po svojom.
Sňal si mi okovy, putá.
Nech ma už nič viac
nespúta.
Milosrdnou láskou
objal si moju dušu.
Miesto buriny do srdca
zasadil si mi ružu.
Nebolo úniku
v tom tichom dotyku.
Prenikol si ma
hlboko do špiku.
Tvoja láska snúbi sa
a dáva mi sluby,
ak do nej dôveru
i nádej vložím,
svoj deň jej k nohám
položím, Božie hodnoty
dajú mi istoty,
že každú prekážku zdolám.
A s Tvojou pomocou
všetkým nástrahám odolám.

Gabriela Géciová

Rodina – potreba alebo prežitok?

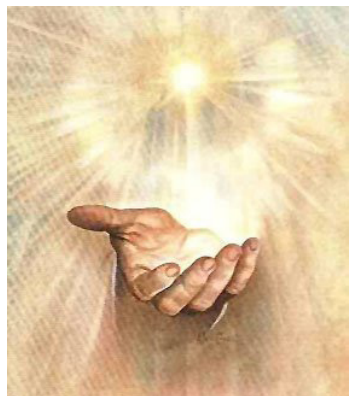
Keby mi niekto pred pár rokmi povedal, že budem písať zamyslenie na takúto tému, asi by som mu neuveril. Čo sa deje s našou rodinou a prečo čím ďalej tým viac hovoríme o kríze rodiny?

Už v predchádzajúcom režime nás učili od útleho detstva, že rodina je základná bunka spoločnosti. Bolo to jedno z mála tvrdení, ktoré bolo pravdivé a ktorému som uveril. O dôležitosti rodiny hovorí aj učenie Cirkvi a učili sme sa o tom na náboženstve. V dnešnej tzv. modernej či pokrokovej spoločnosti sa rodina otriasa v základoch a kompetentní sa snažia nájsť riešenie tohto problému. Čo ohrozuje našu rodinu a aké je riešenie? Odpoveď nie je jednoduchá a moje zamyslenie bude len pokusom o jej nájdenie.

V prvom rade si dovoľím povedať, že rodinu neohrozuje neveriaca spoločnosť, v ktorej žijeme, rodinu neohrozujú ani inak orientovaní ľudia, či ich pochody ako sa to často tvrdí žiaľ aj zo strany Cirkvi. Nestabilitu rodiny ohrozujú samotní ľudia, či už veriaci alebo neveriaci, ktorí by si rodinu mohli a mali založiť. Nie je žiadnym tajomstvom, že žiaľ aj medzi veriacimi ľuďmi sa často propagujú tzv. voľné zväzky. Veď načo nám je papier! Treba si to vyskúšať a keď nám to nepôjde tak pôjdeme od seba a potom to skúsime znovu... Zabúda sa na deti, ktoré z takýchto zväzkov ostávajú, v sebestve sa zabúda aj na partnera, ktorý často zostane ranený a má problém nájsť si nového partnera a založiť nový vzťah. Veľkým problémom je aj nepripravenosť mladých na vstup do manželstva, najmä ak sú do vzťahu dotlačení napr. tehotenstvom partnerky. Vždy ma zarazí, ak počujem poznámku, že sa niekto musí zobrať! Vstup do manželstva by mal byť absolútne slobodný a ak aj partneri čakajú dieťaťko je lepšie počkať, kým sa nepresvedčia, že naozaj chcú žiť spolu celý život. Prijat' nepripravení sviatostné manželstvo a potom sa rozísť je veľkým nešťastím, nakoľko opätovné manželstvo už žiaľ väčšinou nie je možné... Veľkým problémom v rodine je aj sebestvo a neochota riešiť problémy hľadaním kompromisov. Spoločenská klíma ženie dnešných manželov a rodičov k hmotnému zabezpečeniu a zabúdajú na to, že oveľa dôležitejšie a podstatnejšie sú v rodine iné veci...

Ako teda riešiť tieto problémy a ako zachrániť naše rodiny? V prvom rade by som si dovoľil apelovať na mladých priateľov: Snažte sa čo najlepšie pripraviť na úlohu manžela, manželky, otca, matky. Nemáte sa kde ponáhľať a na budúcom celoživotnom partnerovi si treba dobre všimáť úplne všetko, všetky jeho názory, postoje, úvahy, ciele... Telesná krása a majetok nie sú všetko! Pokiaľ sa rozhodnú, že našli toho pravého je dôležité uzavrieť sviatostné manželstvo, prijat' Božie požehnanie a pozvať Ježiša ako najvzácnejšieho hosťa do svojho spoločného života. Veď s Ním sa žije ľahšie a aj v najťažšej chvíli sa máme na koho obrátiť. Manželstvo nie je o papieri, ale o živote s Ježišom. Pokiaľ je to potrebné, treba sa postaviť na ochranu manželstva a rodiny. Manželstvo a rodinu tvoria muž a žena, otec a matka. Aký rodič jeden a rodič dva, aký rodič A a rodič B!!! Nenechajme si diktovať nezmyselné názory mocných tohto sveta a je úplne jedno, či prichádzajú z Bruselu alebo z iného mesta. Majme svoj rozum a svoje presvedčenie. Pokiaľ sa rozhodneme prijat' sviatostné manželstvo, snažme sa žiť spoločný život naplno v láske a v obetovaní sa pre druhých. Snažte sa, drahí manželia a rodičia, cez modlitbu si denne vyprosovať Božiu pomoc a Božie požehnanie, aby ste dokázali niesť často ťažký a veľký, ale aj radostný kríž spoločného manželského spoluzitia. Na základe aj týchto myšlienok je nám všetkým jasné, že manželstvo a rodina nie je prežitok, ale je to a aj zostane základná bunka spoločnosti a aj Cirkvi a ak táto bunka zahynie, neprežije, neprežije ani spoločnosť.

Na záver mi dovoľte, drahí čitatelia, aby som sa v pokore a úcte sklonil pred všetkými, ktorí celý svoj život zasvätili životu v manželstve a v rodine, ktorí obetovali často kariéru, svoje pohodlie, svoje záujmy pre dobro svojich rodín. Nech Vás za to Pán odmení tu na zemi, ale raz aj vo večnosti. Želám a vyprosujem našim manželom a rodičom, našim rodinám veľa lásky, radosti, pokoja, šťastia, Božích milostí a Božieho požehnanja.

Zápas o rodinu a manželstvo

V súčasnej dobe vnímame štatisticky i pocitovo hlbokú krízu rodiny a manželstva, ktorá je zrejme spojená s krízou viery. Týmto zamyslením chceme nastoliť otázky a cez ne rozjímať o tom, s čím sa už bežne stretávame v našom okolí. "Papier pre nás nie je dôležitý, nám stačí láska." Tento argument sa ozýva zo všetkých strán. Ako ľahko sa potom odchádza zo vzťahu, keď láska odznie. Ostávajú deti, ovocie rodiny, otlčené, zranené.

Je pravda, že vzťah muža a ženy prechádzal historicky i kultúrne rôznymi podobami. Pritom je ale nepopierateľné, že manželstvo u všetkých národov malo posvätný charakter, považovali ho všetci za ustanovené pochádzajúce od najvyššej bytosti, alebo héroša danej kultúry. Mnohokrát bola však forma veľmi diskriminujúca hlavne pre ženy, nevytvárala vzácne spojenie najvyššej formy lásky a jednotu dvoch jedinečných bytostí, ktorí "v dobrom i zlom" s využitím svojich rozdielností vychovávajú svoje potomstvo a navzájom si pomáhajú. S príchodom Ježiša Krista, Božieho syna, prišla na svet pravda a láska. Slová Ježiša Krista (Mt 19, 3-6), sú svedectvom, že On, Zákonodarca Novej zmluvy, vracia manželstvu jeho prvotný charakter, aký mu dal Boh pri stvorení. **A vtedy Boh ustanovil manželstvo ako spoločenstvo medzi jedným mužom a jednou ženou.** Teda Ježiš, aspoň pre kresťanov, prinavrátil jednotu manželstva, a tým zrušil predchádzajúci dišpens. Ako môžeme čítať v listoch Pavla, povahou a vlastnosťami lásky, ktorá je pre manželov záväzná, sa nejedná o lásku, ktorá sa zvyčajne nazýva **eros**, ale jedná sa o vyššiu formu nesebeckej lásky, ktorú Nový zákon nazýva **agape**. K povinnosti mužov milovať manželku Pavol pridáva príkaz, aby ženy boli poddané mužom, lebo tak sa sluší v Pánovi, keďže aj Cirkev je podriadená Kristovi (porov. Kol 3, 18; Ef 5, 21 - 24). V takomto manželstve a v rodine, takto vytvorenej, je sila, ktorá ľahšie čelí nástrahám Satana. A zrejme to je hlavný dôvod, prečo je manželstvo a rodina v centre pozornosti oboch strán. Práve preto o každú z nich prebieha úporný boj.

Svetské zákony dnes napomáhajú v "slobode" rozhodovania sa, v presadzovaní sa seba a tak priamo i nepriamo ovplyvňujú rodiny v sebedeštrukcii. Plíživou a nenápadne nahľadávajú silu a jednotu rodiny. Filmy, internet, zákony (rozvod, interupcia...) podprahovo ovplyvňujú videnie sveta. Ani kresťan, ktorý nemá na prvom mieste Krista, nemá šancu plíživému cielenému vplyvu odolať. "Stokrát opakovaná lož sa stáva pravdou." Overené pravdy, filozofie a metódy prichádzajú a odchádzajú. A rodina sa nachádza ako bárka uprostred informačnej búrky. Hádže ju zo strany na stranu a hrozí jej rozbitie o prvú skalu, na ktorú narazí.

Má ešte rodina vôbec nádej na záchranu?

Ježiš dokáže skrotiť každú búrku. On jediný dokáže udržať bárku na vode za každého počasia. V "dobrom i v zlom". Ak rodina pozerá jedným smerom do tváre lásky nášho Spasiteľa, pozná spôsob ako bárku udržať v rovnováhe. Keď sa darí priveľmi, drží manželov v pokore, aby nepodľahli lákavému vábeniu sveta. Ak sa nedarí, dáva obidvom silu prekonať prekážky a niesť kríž, ktorý im život nadelil. Ježiš nám nesľuboval život bez prekážok a kríža, jeho prislúbenia sú oveľa väčšie ako si dokážeme predstaviť. A aký dar dajú rodičia deťom, keď dokážu vyrovnávať rozkolísanú bárku, keď im dajú pevný bod ich života, lásku k Bohu, lásku k Ježišovi Kristovi, keď ich naučia plaviť sa v rozbúrených vlnách života.

Nie, neznamená to, že kresťanské rodiny to majú ľahšie. Častokrát to naopak vyzera, že rodina v svetskom ponímaní si viac užíva, je viac slobodná, má viac času na individuálne záľuby, nemá nič zakázané, môže si stanoviť vlastné pravidlá ... a v určitom časovom úseku môže pôsobiť ako vzor. To je ale práve diablov trik. A kresťanské rodiny tiež musia byť bdelé. Aj keď poznajú Ježiša, aj keď ho milujú, ich členovia sú ľudia. Ľudia s chybami, so svojimi vnútornými zraneniami, s ľudskými slabosťami ... A Satan nespí.

Vďaka Božiemu synovi, Ježišovi, máme veľkú nádej a cestu, ktorá nám ukazuje svetlo. Dáva nám radosť, že po tejto ceste môžeme ísť, že sme v jeho náručí, že aj keď zabľúdime, on si nás nájde a odpustí.

A podľa nás žitie bez tejto nádeje, lásky a cesty, bez Ježiša Krista, Božieho syna, bez Boha a Ducha Svätého nie je plnosť bytia.

Hľadali sme rodiny v našej farnosti, ktoré vo svojom fungovaní dodržiavajú, alebo sa snažia dodržiavať kresťanské zásady. Prezradili nám svoje radosti, prekážky a Božiu pomoc na tejto ceste.

Prvý krásny príbeh o dennodennom fungovaní s láskou ku Kristovi a s Božou pomocou:

“Náš úprimný vzťah s Kristom má svoj začiatok v dobrej svätej spovedi. Len čisté, slobodné srdce môže nadviazať živý kontakt s Ním a prežívať s Ním všetko, čo prichádza počas dňa v práci i doma v rodine.

Sme ľudia slabí a hriešni, preto každý z nás hľadáme silu do každodenných povinností u nášho Pána hneď, ako roztvoríme oči. Klakneme si alebo sa schúlime na miesto, kde môžeme najpokojnejšie prežiť aspoň krátku chvíľu s Ním. Ďakujeme, že nás nechal prežiť do rána, odovzdávame mu seba samých, prosíme jeden za druhého, zverujeme pod ochranný plášť Panny Márie naše deti. Prosíme o svetlo Ducha Svätého do situácií o ktorých vieme, že nás čakajú ale i o miernosť, zhovievavosť a láskavosť vo chvíľach, ktoré prichádzajú nečakane.

Snažím sa využiť rôzne okamihy počas dňa na krátku modlitbu. Napríklad cestou v aute sa modlím a plánujem veci týkajúce sa práce i rodiny spolu s Pánom. Alebo sa zastavím za Ním na krátky čas do kostola. Čas strávený v rade na pošte tiež využijem na modlitbu.

Každé ťažké rozhodovanie ale i to najjednoduchšie sa snažím robiť vždy len s Pánom Ježišom. (Prosím: „Pane, osvieť náš rozum!“) A keď príde nepokoj, či naše rozhodnutie bolo správne, nedáme sa zneistiť, ale učíme sa slepo a bezhranične dôverovať („Pane, dôverujem Ti, veď sme Teba prosili o pomoc a Ty si Pánom nad všetkým!“)

Aj nepochopiteľné situácie, v ktorých nevieme nájsť riešenie, ktoré bolia, sa snažíme prijímať cez modlitbu a v pokore so slovami: „Pane, Ty vieš, prečo to prišlo a verím, že nám dáš silu aj v tejto nepríjemnej situácii všetko zvládnuť čestne, podľa Tvojej vôle. Veď všetko, čo posielaš, má svoj zmysel.“

Keď si jeden druhému navzájom ublížime slovom, nervozitou, hnevom, nepochopením...jediná cesta je pokora, ísť do ticha, priznať si svoju chybu pred Božou tvárou, odprosiť Pána, odprosiť milovanú osobu a začať odznova – ODPUSTIŤ SI! Nahromadené poklesky čím skôr kladieme k Ježišovým nohám – neodkladáme sv. spoveď. SPOVEĎ je pre nás pokladom, ktorý navracia pokoj a pomáha byť lepšími.

Som vďačná i za bolesť z mojich pádov, ktorá prichádza vo chvíli, keď pochopím dôsledok môjho poklesku. Vtedy trpím, ale je to pre mňa škola, ktorá ma učí, aby sa moja chyba neopakovala.

Nebojíme sa s dôverou obrátiť so svojimi problémami ani na našich duchovných vodcov, ktorých rady sú pre nás veľkou pomocou.

Náš deň sa končí spoločnou modlitbou desiatku ruženca. Deti sa pridajú slobodne – ako kto cíti.

Učiť sa žiť s Pánom – to je škola na celý život. Poklady, ktoré nám najviac pomáhajú byť bližšie k Pánovi, nemysliet na seba, ale darovať sa druhému sú: každodenná sv. omša a sv. prijímanie, modlitba, sv. spoveď a duchovné vedenie.

Prosíme vždy o citlivosť srdca na Jeho hlas a o silu podľa tohto hlasu i konať.”

Rodina z našej farnosti

Krásny príbeh Božej pomoci na ceste životom nám prináša príbeh ďalšej rodiny z našej farnosti:

“Vyrastala som v silne veriacej rodine. Starý otec bol dlhé roky kostolník. Žiť vo viere bolo pre mňa prirodzené, napriek prekážkam, ktoré prinášala doba. Naša rodina bola v mojich 3 rokoch ťažko preskúšaná. Ja a moje 2 sestry sme stratili otca a moja maminka stratila oporu. Hlboká viera v Boha nám pomohla prekonať túto ťažkú životnú situáciu. A viera ma sprevádzala aj pri všetkých dôležitých životných krokoch. V 19 rokoch som spoznala muža a verím, že mi ho poslal Boh. “V dobrom i zlom.” Žijeme spolu doteraz, vychovali sme 5 detí a tešíme sa zo, 7 vnúčat. Nie vždy to bolo ľahké a jednoduché, prekážky nás sprevádzali ako každú rodinu. Muž, aby zabezpečil rodinu, mal často okrem práce brigády. Stávalo sa, že išiel z nočnej do ďalšej práce. Okrem namáhavej práce mi pomáhal aj s deťmi. Silu sme nachádzali v motlitbe. V situáciách, keď nám financie prerastali napriek našej snahe cez hlavu, Pán nás nikdy neopustil. Všetky deti vyštudovali vysokú školu, štyri už žijú vo sviatostnom manželstve a jeden je zasnúbený. Fungovanie viacpočetnej rodiny vyžadovalo okrem silnej viery aj pravidlá, ktoré bolo potrebné prísne dodržiavať. Niekedy to prinieslo vypäté situácie, otec musel byť prísny, ale teraz sa všetci zhodujú na tom, že to bolo správne. Na otázku: Akého manžela by som si priala? by som odpovedala: “Presne tohto, ktorého mi poslal Pán, lebo on vedel, že tento je pre mňa najlepší.”

Rodina z našej farnosti

Silný príbeh o tom, že Božia pomoc dáva rodine silu robiť veľké veci a prináša krásne ovocie:

“ Máme za sebou niekoľko desaťročí spolunažívania v dobrom i zlom, v šťastí aj nešťastí, v zdraví aj chorobe. Boli to roky v striedaní kríža manželstva i rodičovstva, kompromisov, roky prežívania obetujúcej sa lásky. Naše manželstvo začalo prisahou pred všemohúcim Bohom a trvá s Božou pomocou až dodnes. Ešte v čase, keď sme sa len priatelili, prisnil sa mi zvláštny, živý sen: Pri ceste sedeli malé, asi trojročné dievčatka. Spýtala som sa ich: “ Čie ste?” Odpovedali: “Tvoje.” “ A ako sa voláte?” “Petra a Pavla.” Tie dievčatka som mala veľmi často v mysli. Počas manželstva začala byť naša túžba po deťoch veľmi silná. Pán ju vyslyšal a požehnal nám dvojičky Petru a Pavlu. S veľkou vďačnosťou sme Pánovi ďakovali za vyprosený dar. Snažili sme sa ďalej žiť podľa Jeho prikazov a dôverovali sme Mu. Opäť nás, ústami kňaza v spovednici, priviedol na správnu cestu, aby sme vždy boli otvorení novému životu. V dôvere v Pána sme s láskou prijali každé dieťa, ktoré nám požehnal. Naša predstava boli 3 deti, Boží plán však bol odlišný. Do života nám postupne prichádzali ďalšie deti. Pane, snažili sme sa naše deti vychovať v láske k Tebe, vedeli sme si s úsmevom na tvári obhájiť aj ich počet, keď sa už niektorí pozastavovali nad tým, prečo máme až toľko detí. Stretli sme sa aj s hrubosťou. „Blahoslavení budete, keď vás budú ľudia nenávidieť, keď vás vylúčia spomedzi seba, potupia a ako zlo zavrhnú vaše meno pre Syna človeka“ (Lk 6,22).

Pán vedel, že zvládneme viac. V čase narodenia nášho štvrtého dieťatka, syna, si nás vyvolil na špeciálnu službu. Zase ústami kňaza! Požiadal ma, aby som založila a viedla detský spevácky zbor. Bolo v ňom 40 detí! Manžel súhlasil, hoci náš najmladší syn mal iba 8 mesiacov. Dôverovali sme kňazovi a správne cítili, že s Božím požehnaním budeme schopní slúžiť nielen vrodine, ale aj vo farskom spoločenstve. (Pôsobenie v speváckom zbere Holúbky z Kríža opísané v nasledujúcom článku.)

Život v službe v rodine a v spoločenstve nám priniesol do života veľa odriekania a obety, avšak naplnenia Božieho plánu je však pre nás veľkým požehnaním.

Rodina Poloňová

O hlbkej úcte a silnej láske k svojej rodine nám porozprávala rehoľná sestra, ktorá napriek svojmu krásnemu vzťahu k rodine svoj rodinný život vložila priamo do rúk Ježiša Krista a stala sa jeho nevestou:

“Rodina pre mňa znamená všetko. Iba to slovo „rodina“ vyvoláva vo mne pocit istoty, že niekto je tu ešte stále so mnou. Viem, že je tu, keď ju budem najviac potrebovať, je tu, keď ma niečo trápi, je tu, keď sa cítim osamelá. Viem, že sa na ňu môžem kedykoľvek spoľahnúť. Veľa ľudí si neuvedomuje, čo pre nich rodina znamená, berú ju ako samozrejmosť. Ale pre mňa je rodina niečo oveľa viac. Rodina je pre mňa základ celého môjho bytia. Z nej som dostala lásku, výchovu, podporu, dôveru, pokoru. Rodina formuje osobnosť, z nej vychádza všetko, čo človek neskôr v sebe nesie a odovzdáva ďalej. Rodina je pre mňa zázemím, oporou, životnou istotou.

A aby som nezabudla mojou najbližšou rodinou sú moji rodičia, sestra a brat. Nesmierne si cením svojich rodičov nielen preto, že mi dali život, ale aj preto, čo v živote dokázali prekonať a ako ma vychovali.

Človek má okolo seba veľa nepodstatných vecí, o ktoré môže prísť, ale keď príde o rodinu, príde vlastne o to najzväčejšie, čo ho môže držať nad vodou.

Rodina, to je pocit bezpečia, vedomie toho, že spolu všetko prekonáme, vyriešime. Rodina je spoločenstvo, ktoré drží spolu v radoosti, aj v smútku. Svoju rodinu veľmi ľúbim a vážim si ju.

Myslím si, že v rodine je najdôležitejšia práve láska, úcta a schopnosť stále si navzájom odpúšťať našu ľudskú krehkosť.

Viem, že zďaleka nie sme ideálna rodina a je veľa vecí, ktoré by mohli fungovať lepšie a vzťahov medzi nami, ktoré by mohli byť otvorenejšie. Ale sme tu jeden pre druhého, a keby to bolo potrebné, verím, že by sme sa dokázali zomknúť a pomôcť si navzájom.

Skutočnú hodnotu rodiny si mnoho krát uvedomíme až vtedy, keď nás postihne niečo ťažké. Rodina by mala obstáť vo všetkých skúškach a nástrahách, ktoré prináša život, a aj keď sa niekedy môže zdať, že niektorý jej člen zlyhal, ostatní sú tu na to, aby mu podali pomocnú ruku a pomohli mu opäť vstať.

Som veľmi rada a každý deň ďakujem Pánu Bohu, že som sa narodila do mojej rodiny.”

Rehoľná sestra

Krásnu výpoveď o inom type rodiny a jej hodnotách nám porozprával zasvätený laik:

“Zasvätený laik sa navonok neodlišuje od iného kresťanského laika – žije vo svete, chodí do práce, nenosí habit. Rozdiel je v tom, že svoj život zasvätil Bohu podobne ako rehoľník. Môže žiť sám, ale aj v komunite.

Čo je pre mňa ako zasväteného laika rodina? Rodina je prvé a najdôležitejšie miesto, kde som bol formovaný ako človek, kde som sa učil žiť, kde som sa učil komunikovať, prijímať a milovať ľudí v ich rozdielnosti. Keby som nevyrastal v rodine, nedokázal by som dnes žiť ani v komunite. Mojou blízkou rodinou sú moji spolubratia v komunite – žijeme podobné situácie ako v bežnej rodine – dalo by sa to rozdeliť na 3 neustále sa striedajúce obdobia – obdobia starostí a problémov, obdobia radoosti a obdobia všednosti.

Naše vzťahy v komunite zasvätených laikov sú postavené na trocha inom základe ako v prirodzenej rodine. To, čo nás spája, zjednocuje, to čo je našim hlavným cieľom – je osoba Ježiša Krista - ktorému sme odovzdali svoje životy. Najdôležitejší vzťah zasväteného je jeho vzťah s Ježišom. Ježiš nás učí bratskému vzťahu ku každému človeku. Naším cieľom, ku ktorému sa nedokonale približujeme je to, čo výborne vystihol jeden duchovný autor: Srdce zasväteného by malo byť otvorené pre všetkých. Takáto otvorenosť je vlastná svätým v nebi. V nebi už nebude zúžený vzťah k niektorým ľuďom, najprv k najbližšej rodine, potom ešte k niekoľkým ďalším. Všetci sa budú milovať osobným a hlbokým spôsobom. Zasvätené panenstvo umožňuje objaviť najhlbšiu dôstojnosť ľudskej osoby, povzniesť sa nad jej psychické a fyzické vlastnosti a pohlavie a vidieť v každom Božie dieťa, brata a sestru Krista. Panenská láska vidí skutočnú hodnotu človeka, nehľadá vlastný zisk a pohodlie. Znakom takejto lásky je zadarmo poskytovaná nezištnosť.

Zasvätený laik nemá vlastné deti, preto je pre neho veľmi dôležité snažiť sa žiť vo vzťahu k ľuďom duchovné otcovstvo – snažiť sa starať o život a šťastie a hlavne spásu druhých ľudí s takým zanietením, s akým sa rodičia starajú o svoje vlastné deti.

Našou rodinou by teda mali byť všetci ľudia – tí, s ktorými žijeme, tí – ktorým slúžime, tí – s ktorými sa bežne stretávame. Nikoho by sme nemali vylučovať, ale milovať všetkých, pretože sú deťmi nášho nebeského Otca a sú aj našimi bratmi.

O toto všetko sa snaží zasvätený laik po celý život, o toto bojuje, k tomuto smeruje. Ale ešte raz chcem zdôrazniť, že prirodzená rodina je ten najdôležitejší základ, kde sa učíme, kto je to otec, mama, brat, sestra. A evanjelium je to, čo tieto vzťahy očisťuje, posväcuje a pozdvihuje na vyššiu úroveň.”

MUDr. Ivan Palúch

Každý príbeh je iný a predsa sú veľmi podobné. Spoločným bodom je láska k Ježišovi, Božiemu synovi a Božia pomoc pri sebaapremene každého z nás. Tieto príbehy nám dávajú hlbokú nádej vo víťazný výsledok v úpornom zápase o rodinu. Samozrejme len s Božou pomocou.

Holúbky z Kríža - dar z nebies

Každú nedeľu nám na detských svätých omšiach znejú nádherné hlasy našich Holúbkov z Kríža. Svojim spevom nás sprevádzajú nepretržite viac ako 25 rokov. Neuveriteľná obetavosť, keď berieme do úvahy, že hlavná postava Holúbkov, pani Magdaléna Poloňová je sama matkou 6-tich detí a v tomto čase sa teší z ôsmich vnúčat. Pokora, láska a iskra v jej očiach nám dáva tušiť, že každodennú silu čerpá z hlbokej viery. Preto nás zaujímalo, aké boli tieto roky, ako sa pasovala s ťažkosťami, ktorých pri takej početnej rodine bolo istotne dosť. Ale najskôr niečo z histórie, ako to celé začalo.

“Pánovi zver svoje cesty, jemu dôveruj, On sa už postará.”

Takto povzbudzoval Boží hlas pani Poloňovú k službe pred 25 rokmi. Bolo to v máji 1990. V cirkvi vládlo nadšenie z náboženskej slobody a deti sa chceli stretávať na pravidelných nácvikoch a detských svätých omšiach. Božím riadením spievali na slávnostnej svätej omši k 40-temu výročiu kňazstva pátra Emila Černaja, svätokrížskeho rodáka. Prišiel z indonézskeho ostrova Flores povzbudiť k viere svojich rodákov. Deti si nacvičili zložitú pieseň v indonézskej jazyku, čo bol pre prítomných veľmi silný zážitok. Vtedy pozval páter Černaj pána dekana a organistu do Mnichova. Tam kúpili kvalitnú hudobnú aparaturu, akú žiadny hudobník v našom meste dovtedy nemal. Mikrofóny a reproduktory sa stále používajú v kostole Sedembolestnej panny Márie. Pribúdalo detí, kvalita stúpala a stále rástol záujem o účinkovanie Holúbkov, a to nielen v našej farnosti. Sväté omše, sobáše, pohreby, birmovky, prvé sväté prijímania, počas prázdnin pobyty v tábore. Radosť a nadšenie, požehnanie v rodinnom živote. Ale očakávanie narodenia 5-teho potomka, vyvolalo v niektorých nepochopiteľné pobúrenie. Nastávajúca mamička sa musela bohužiaľ vyrovať aj s hrubosťou a osočovaním. “Zo zraneného srdca vyšla jedna veľká túžba: Nechajte maličkých žiť! Taký názov som dala prvému hudobno-slovnému pásmu na ochranu nenarodených detí.” spomína pani Poloňová na udalosti pred 24 rokmi. A zbor účinkoval s novým nadšením a s novou silou. Keď prišli ťažšie chvíle, silu im dodalo povzbudenie a požehnanie od otca biskupa Rudolfa.

Prišli nahrávky albumov, ktoré v tom čase vyšli na kazetách. Prvý - profilový, Holúbky z Kríža, nahrali v kostole. Ďalší v poradí - Vianoce s Holúbkami v Rádiu Mária (teraz Lumen) v Banskej Bystrici. Prišli aj pozvania do zahraničia. Spievali v Bavorsku, v Mníchove, v Taliansku... Potešil ich tiež ďakovný list z Vatikánu s požehnaním Svätého otca. Kazetu Nechajte maličkých žiť osobne odovzdal otec biskup Rudolf Baláž Svätému otcovi Jánovi Pavlovi II. k jeho 75. narodeninám. Piesne Holúbkov aj pásmo na ochranu života uvádzal vo svojom vysielaní aj Slovenský rozhlas. Dvakrát nahrávali program aj pre Slovenskú televíziu, ktorá niektoré piesne odvysielal v hlavnom večernom spravodajstve. Vystúpení bolo mnoho, spomenieme len niektoré. Účinkovali v Katedrálnom chráme v Banskej Bystrici na oslavách 200. výročia narodenia biskupa Dr. Štefana Moyzeša. V spolupráci s cirkevnou školou a mestom Žiar nad Hronom už 20 rokov účinkujú v Živom Betleheme. Ich spev ocenili aj organizátori zo Šaštína, ktorí ich pozvali účinkovať na benefičný koncert, ktorý v priamom prenose vysielala televízia Lux z baziliky Sedembolestnej panny Márie zo Šaštína. Nezabudnuteľným zážitkom bola celoslovenská Ďakovná púť, kde sprevádzali 350 pútnikov na trase Padova-Assisi-Rím. Tam sa im dostalo nečakanej milosti. Ich nádherné spevy v bazilike Svätého Petra za sprievodu chrámového organu dokázali zastaviť nekonečný prúd pútnikov, prechádzajúci bazilikou. Spomenuli sme len niekoľko nezabudnuteľných zážitkov z nespočetného množstva podujatí počas 25-tich rokov účinkovania.

Vieme, že v pokore, skromnosti a službe Pánovi nečakajú Holúbky na ódy uznania. Napriek tomu vám chceme vyjadriť hlboký obdiv a vďaka za vašu bohumilú činnosť. Vyprosujeme vám silu a Božiu milosť pre ďalšie tvorivé roky. Prajeme si ešte dlhú dobu prežívať svätú omšu v spojení s týmto výnimočným sprievodom, ktorý umocňuje stretnutie so živým Ježišom a krásnym darom z nebies.

Holúbky z Kríža spievali pri príležitosti vysvätenia Kostola Sedembolestnej Panny Márie 22.9.2001

Sviatosť birmovania

14. mája 2017 o 10,30 hod. v kostole Povýšenia Sv. Kríža sme sa stali svedkami vyslúženia sviatosti birmovania, ktorú udeľoval otec biskup Marián Chovanec. V tento sviatočný deň sa birmovancom dovŕšil krst a dostali dary Ducha Svätého. Kto sa v slobode rozhodne žiť ako Božie dieťa a kto požiada o Ducha Svätého prostredníctvom vkladania rúk a pomazania krizmou, dostane silu svedčiť o Božej láske slovom i skutkom. Stáva sa tak plnohodnotným a zodpovedným členom Katolíckej Cirkvi. Birmovanci v tento deň uzavreli s Bohom “zmluvu” a do ich duše bola vtlačaná nezmazateľná pečať dospelého kresťana. Celé sa to dialo v krásnej atmosfére plnej kvetov a krásnych tónov hudby. Vzájomné prísľuby boli dané a všetci sa po spoločnom fotografovaní rozprchli do sveta. Na každom z nich záleží ako dary Ducha Svätého budú rozvíjať a používať. Na každom z nich záleží, do akej miery bude táto pečať v ich duši viditeľná. Boh nám pomáha!

AC

Slávnosť 1. sv. prijímania

Počas celého školského roka sa žiaci tretích ročníkov našej cirkevnej školy pripravovali na krásne stretnutie s Pánom Ježišom v Eucharistii. Príprava prebiehala počas vyučovacích hodín náboženstva s otcom Mirkom, záverečným preskúšaním vedomostí a v neposlednom rade prvou sv. spovedou. Celý týždeň pred ich veľkým dňom sa niesol v slávnostnom duchu – nácvik detí s triednymi pani učiteľkami, výzdoba kostola, sviatosť zmierenia... Toto všetko vyvrcholilo slávnostnou sv. omšou, dňa 21. mája 2017, ktorú celebroidal dôstojný pán farár Mgr. Miroslav Sliachan v Kostole Povýšenia sv. Kríža v Žiari nad Hronom. Deti sa aktívne zapojili do priebehu sv. omše spevom, čítaním Božieho slova, prinesením obetných darov... K prvému svätému prijímaniu pristúpilo celkom 29 detí.

Touto cestou vyjadrujeme úprimné Pán Boh zaplať.

V pondelok na všetky detičky čakalo veľmi milé pohostenie v jedálni školy, kde im pani riaditeľka s triednymi pani učiteľkami a s otcom Mirkom odovzdali Pamätné listy, malé darčeky a krásne tortičky od spolužiačkinej starej mamy. Tomuto všetkému ešte predchádzala raňajšia ďakovná sv. omša v školskej kaplnke Božieho milosrdenstva.

A tak, ako býva našim dobrým zvykom navštíviť pútnické miesto, my sme sa vybrali navštíviť nie síce pútnické miesto, ale krásne a bohaté svojou históriou, Španiu Dolinu. V Kostole Premenenia Pána sme mali sv. omšu, navštívili sme aj Centrum pre mládež a Ľudovú školu Jozefa Mistrika.

Verím, že tieto nezabudnuteľné krásne chvíle budú mať všetky deti ukryté vo svojich srdiečkach.

triedna učiteľka Martina Čabáková

Púť seniorov do Ríma

V dňoch 15. - 17. marca 2017 sa seniори našej farnosti zúčastnili púte do Ríma. Podmienky pre seniорov boli jasné - vek nad 70 rokov a prvá návšteva Ríma. Púti sa zúčastnilo 8 seniорov a sprevádzal ich pán farár Ján Kuneš. Priniesli si odtiaľ nezabudnuteľné zážitky, ktoré im navždy ostanú v srdci:

“Pán farár nám zabezpečil pohodlnú prepravu svojim autom, ktoré aj sám odšoféroval. Ubytovanie sme mali blízko Námestia Sv. Petra vo Vatikáne a program, ktorý nám pripravil, bol bohatý. O všetkých historických miestach, ktoré sme navštívili, nám pripravil tak zaujímavý výklad, že pritiahol aj ďalších pútnikov zo Slovenska a Čiech, ktorí sa k nám postupne pripájali. Okrem Námestia a Chrámu Sv. Petra sme navštívili Lateránsku baziliku - matku všetkých kostolov, Baziliku Panny Márii Snežnej, kde sa nachádzajú pôvodné jasličky Pána Ježiša, Baziliku Sv. Kríža a Sv. Pavla ... Všetky tieto zážitky nám umocnili 2 sväté omše, ktoré nás duchovne posilnili na ďalšie putovanie. Okrem pokrmu duše sme mali možnosť ochutnať taliansku kuchyňu a tiež aj pravú taliansku zmrzlinu, na ktorú nás pozval náš milý pán farár pri prechádzke večerným Rómom. Nakoniec sme so srdcom plným lásky, pokoja a vdaky absolvovali cestu naspäť a po návrate okolo 23,00 hod. aj dakovnícu omšu už v našom kostole Sedembolestnej Panny Márie. Aj touto cestou chceme poďakovať pánovi farárovi Jankovi Kunešovi za jeho obetavú službu, bez ktorej by sme nemali tieto hodnotné zážitky.

Vdační pútnici

Bohu nič nie je nemožné**Posledné veci.**

Každý týždeň som cestovala rýchlikom do Bratislavy, aby som v nemocnici navštívila môjho ťažko chorého manžela. Jeho stav sa stále zhoršoval. Lekár, ktorý mi odovzdával výsledky špeciálnych vyšetrení, mi otvorene povedal: “Tie výsledky sú veľmi zlé.” S týmto vedomím som išla za manželom. Cestou vlakom som premýšľala o telesnej a duchovnej situácii. Veľmi ma trápilo, že manžel roky nežil živú vieru a v tomto čase bola jeho duša nezaopatrená.

Krátko pred zhoršením choroby sme zachytili v rozhlase príhovory pátra Hlinku, ktorý sa vrátil z exilu na Slovensko. Príhovory boli oslovením hlavne tých, ktorí z nejakého dôvodu v čase totality prestali žiť život viery. V myšlienkach som sa vrátila k manželovi. Nevedela som nájsť slová a vedela som, že času je málo.

Počas stretnutia vyzeral manžel spokojne. Krátko sme sa rozprávali a ja som odrazu povedala: “ Ako je krásne, slnko svieti ... Keď tu takto oddychuješ, o čom premýšľaš? Aj o duchovných veciach? Pozrel sa na mňa a povedal: Keby tu bol páter Hlinka, rád by som sa s ním porozprával.” Ja som len ticho odpovedala: “ Je tu v Bratislave.” To bolo všetko.

Boh nám dal šancu a ja som ju chcela využiť. Keď som prišla domov, začala som sa znepokojovať, čo mám urobiť. Pokušenie ma premošlo. Zavolať som mužovi, že mám telefónne číslo na pátra Hlinku a môžem mu zavolať. Zaklamala som. Rozhodne a prísne mi povedal: “ To neprichádza do úvahy!” Nedokázala som mu oponovať, poznala som ho. Bola som zdrvená. Unáhli sa a všetko som pokazila. O niekoľko dní mi muž zavolať: “ Tak mi, prosím ťa, vybav u pátra Hlinku to stretnutie.” Na jednej strane som sa potešila, ale na druhej strane ma premkla hrôza, lebo v skutočnosti som telefónne číslo na pátra Hlinku nemala. Nemohla som ho nikde nájsť a požiadala som aj telefonistku na pošte. Tá mi po telefonovaní a zisťovaní povedala: “Pani, na toto meno neexistuje v celej ČSR žiadne telefónne číslo.” Bola som zúfalá a takmer som vykričala: “ Pani, prosím vás, tu ide o život.” Nasledovala nekonečná chvíľa ticha ... Nakoniec povedala: “Neskladajte, existuje ešte jedna možnosť” Medzinárodná ústredňa pre zvláštne okolnosti - tak akosi mi to povedala. Znova dlhé minúty čakania, ale nakoniec sa ozvala: “ Píšte si!” A nadiktovala mi číslo, meno a adresu. Páter Hlinka bol dlhé roky v exile, a preto bolo jeho číslo utajené. Zložila som, a bola som taká rozrušená a roztrasená, že som nebola schopná hneď uvažovať. Musela som si zobrať papier a pero, aby som zapísala všetky detaily, na ktoré

musím pri telefonáte s pátrom myslieť. Ja som bola v Žiari, on a môj muž v Bratislave. Musela som zistiť číslo trolejbusu na Kramáre, dohodnúť čas stretnutia, zaistiť miestnosť na spoveď, ...

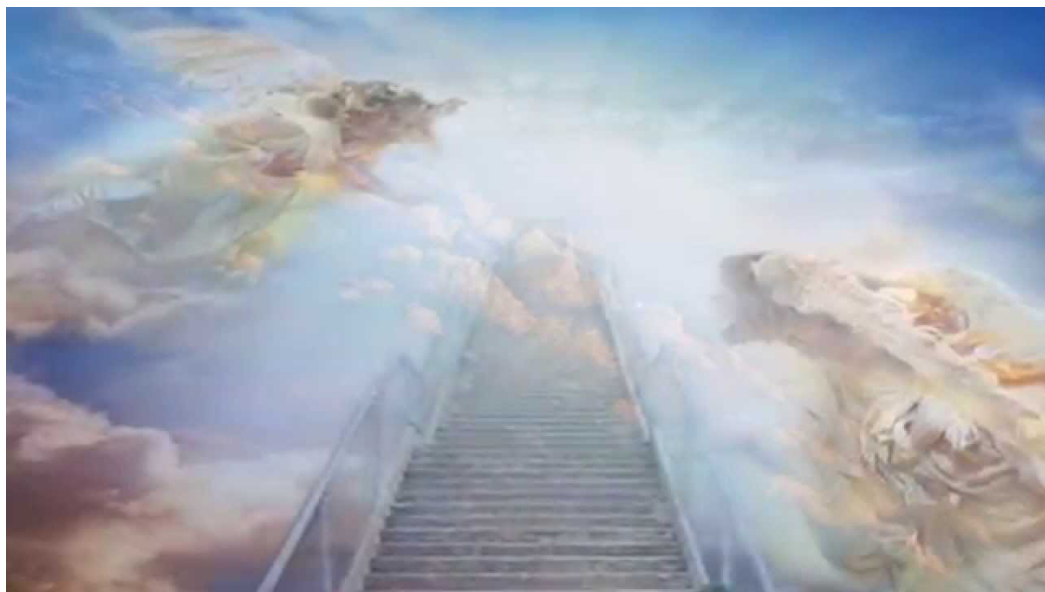
Zavolala som pátrovi Hlinkovi a na druhý deň som cestovala. Prišla som skoro ráno a pred nemocnicou nebolo ešte nikoho. V dialke som zbadala bezradne pohybujúceho sa muža. Zavolala som: "Páter Hlinka?" Bol to on. Cestou som ho informovala o situácii môjho muža a jeho nepripravenosti, čo sa týka spovede. On ma povzbudil a povedal: "To je už moja úloha, nebojte sa!" Všetko prebehlo v poriadku a páter mi ešte pred odchodom povedal: "Mám z toho veľmi dobrý dojem. Napíšte mi o tom, ako ste to dokázali."

Za 5 dní môj manžel zomrel. Zavolala som pátrovi Hlinkovi a oznámila som mu to. Po dlhšom čase som pátrovi poslala slúbený list, ale nedostala som naň odpoveď. Keďže sa to pátrovi nepodobalo, zavolala som. List nedostal a tak som skúmala prečo. Keď som na to po dlhšej dobe prišla, zavolať som opäť. Zodvihla rehoľná sestra a dozvedela som sa, že je páter ťažko chorý. V tom čase už neprijímal potravu a nehovoril. Zakrátko zomrel.

Podakovala som sa Bohu za vzácnu milosť a možnosť spoznať osobne tohto vzácného človeka, vždy ochotného pomôcť. Jeho pokora a láskavosť mi navždy ostane v pamäti. Modlím sa, aby mu Boh mnohonásobne vynahradil jeho obetu a lásku k Bohu i ľuďom a dar, ktorý dal nádej môjmu mužovi.

Tento príbeh nech dá všetkým z nás nádej v Božiu prozreteľnosť a pomoc pri získavaní duší pre Božie kráľovstvo. Pretože, Bohu nič nie je nemožné!

G

Zaujalo nás...

Kniha:**Kto uverí mi? Slovenské matky svedčia o potrate****(Marek Michalčík - Mária Demeterová, Fórum života, o.z.)**

Nič sa tak nedotýka našich sŕd, ako skutočné príbehy ľudí okolo nás. Hlboká bolesť matiek s touto skúsenosťou je hlavnou niťou, ktorá nás vedie celou knihou. Po jej prečítaní čitateľom ešte dlho rezonuje pocit smútku za stratenými životmi, pocit súcitu so ženami, ktoré sa vyrovnávajú s celoživotnou bolesťou a hlavne nás upozorňuje na hĺbku tejto problematiky.

“Kiež by ste výpoveďami žien, ktoré, určite mnohé podobne ako ja, prežili najbolestivejšie a najsmutnejšie obdobie svojho života, zachránili hoci len jeden počatý život. Ja som tou hriešnicou! A hoci je ťažké opisovať svoj bôľ tela i duše, rozhodla som sa, že napíšem, i keď v anonymite.“

Film:**V dobrom a zlom (Gloria.tv/albumy)**

Tento film sa snaží odhaliť zmysel a hĺbku manželského sľubu: “Pokiaľ nás smrť nerozdelí” Začína obrazom šťastného a úspešného života Johna, ktorý vlastní prosperujúci podnik a Ellen, ktorá učí na základnej škole. Majú dve deti a žijú obyčajný kľudný život až do dňa, keď Ellen diagnostikujú Alzheimerovu chorobu. Vtedy začína skúška manželského sľubu a preverenie hĺbky manželskej lásky. Obstať v tejto skúške pomôže Johnovi práve hlboká viera v Boha.

Muzikál:**Povolanie pápež****(Daniel Hevier - Gabo Dušík)**

Chceme sa s vami podeliť s nevšedným a hlbokým zážitkom z muzikálu Povolanie pápež. Muzikál vzdáva hold veľkému človeku, slovanskému pápežovi, jednej z najvýznamnejších osobností 20. storočia - Jánovi Pavlovi II. Na základe referencií sme tušili, že to bude výnimočné, pôsobenie z vystúpenia v nás však rezonuje doteraz. Veľkolepá scéna, ktorá zachytávala najdôležitejšie okamihy jeho života, podmanivá hudba s hlbokými textami veriaceho básnika Daniela Heviera, výnimočné výkony hercov, spevákov a tanečníkov nitrianskeho divadla nenechala lahostajným nikoho z návštevníkov, či už veriacich alebo neveriacich. O veľkom záujme svedčí aj 37 beznádejne vypredaných repríz. Ján Pavol II. aj teraz spája ľudí svojou nekonečnou láskou. Mali sme tú česť, že sa práve na tomto vystúpení konal krst CD z muzikálu a tak si spievame piesne ďalej.

Základné pravidlá používania Facebooku**pre kresťanské rodiny**

Pravidlá sú pre začínajúcich používateľov približne vo veku 13 rokov.

1. Budem ctíť Boha v tom, čo píšem, zdieľam, sťahujem alebo vkladám na internet.
2. Chápeť, že na internete nie je nikdy nič súkromné. To, čo píšem, môže mať potenciálny dopad na tisíce ľudí.
3. Nepodporujem nenávisť voči iným skupinám, nerobím si žarty a nekladám videá, ktoré by ponížili inú osobu.
4. Poviem rodičom, ak na mojich sociálnych sieťach uvidím online šikanovanie a spoločne sa budeme snažiť nájsť riešenie.
5. Nebudem vkladať fotky, s ktorými by Ježiš nesúhlasil.
6. Nikdy neposkytnem osobné informácie, ako je moje celé meno, adresa alebo telefónne číslo. Nebudem prezrádzať názov svojej školy, mesta, mená rodinných príslušníkov a iné súkromné informácie.
7. Nebudem písať, kam idem alebo zdieľať dennodenné činnosti svojej rodiny.
8. Nikdy sa s neznámym online "priateľom" nestretnem osobne. Ak sa so mnou niekto bude chcieť stretnúť off-line, okamžite budem informovať svojich rodičov!
9. Ak bude niekto používať nevhodný slovník, alebo bude hovoriť o veciach a témach, ktoré mi nie sú príjemné, upovedomím svojich rodičov.
10. Nebudem klikať na stránku, kde sa píše: "Pre osoby staršie ako 18 rokov!"
11. Nebudem posilať fotky alebo videá členov svojej rodiny bez ich vedomia.
12. Nebudem sa registrovať na sociálnych sieťach bez súhlasu rodičov a nebudem meniť nastavenie svojho účtu, užívateľské meno a heslo bez predchádzajúceho súhlasu mojich rodičov.
13. Súhlasím s časovými pravidlami používania Facebooku, ktoré platia v našej rodine, nebudem ich prekračovať a nedovolím, aby Facebook a internet odvádzali moju pozornosť od domácich úloh, fyzickej aktivity, osobnej interakcie, kostola alebo času stráveného s rodinou.
14. Budem sa riadiť týmito pravidlami, keď som na návšteve u svojich kamarátov, v knižnici, v škole alebo kdekoľvek inde.
15. Súhlasím s tým, že moji rodičia si kedykoľvek môžu prečítať môj e-mail, SMS správy alebo skontrolovať stránky, ktoré navštevujem, aby sa uistili, že som v bezpečí.

prevzate: www.cestaplus.sk

Ked' si chceme ucti' Pána ...

Všetci, ktorí prichádzame do kostola, prichádzame na stretnutie s Pánom. Pre všetkých z nás je to pravdepodobne najsviatiočnejšou udalosťou v danom dni. V bežnom živote si sviatočné chvíle uctievame oblečením, správaním, nastavením...

Ak by sme si neboli istí, ako sa správať a obliekať v kostole, ponúkame malé pripomenutia v bodoch:

- do kostola vchádzam čisto a vkusne oblečený (dámy sa vyhnú minisukniam a hlbokým výstrihom, vhodnejšie sú blúzky aspoň s krátkym rukávom, páni sa vyhnú krátkym nohavičiam)
- v kostole nevediem rozhovory, je to miesto, kde sa sústredím na svoj vzťah k Bohu, rozhovory nechám na čas po omši, keď vyjdem z kostola.
- výrazné vône môžu rušiť okolosediacich v hlbokom sústredení sa
- v kostole vypnem alebo stíšim telefón, aby som nevyrušoval spolufarníkov a samozrejme aj seba
- nevykladám si nohy na klačadlo, na každom klačadle je to aj napísané
- klačanie je, keď sa neopieram zadnou časťou tela o lavicu. Ak niekto nemôže klačať, môže ostať sedieť.
- miestenky v kostole neexistujú, pokiaľ však niekto sedí na "svojom" mieste, kde sa cíti príjemne, nastupuje naša ľudskosť
- v lavici sa snažím udržať poriadok s prihladnutím na ďalších ľuďoch, ktorí si do lavice sadnú po mne
- ak sme v kostole s malým dieťaťom, sadneme si tak, aby sme mohli v prípade nepokoja, alebo plaču rýchle vyjsť von a ukladiť ho
- pripomienky k nevhodnému odevu veriaceho, by malo byť v kompetencii kňaza alebo kostolníka
- prežívanie sv. omše je vysoko individuálne, nikoho neposudzujem, snažím sa sústrediť na svoj vzťah k Bohu

Môže sa zdať, že sú to pravidlá, ktoré nás obmedzujú, sú však určené k tomu, aby sme si čo najviac uctili nášho Pána a umožnili všetkým okolo nás, aby prežívali stretnutie s Ním najintenzívnejšie ako je možné. Na všetky pravidlá však nie sú, a preto nemáme konať druhým to, čo by sa nepáčilo nám. Ľudia sme však rôzni, preto sa na seba dívajme očami Ježiša Krista.

Dňa 5. júla 2017 sa uskutočnila Národná púť v Nitre, v deň slávnosti sv. Cyrila a Metoda, kde zaznelo naše opätovné zasvätenie sa Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu a Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Slávnostnú svätú omšu na poľnom oltári celebrol za prítomnosti viacerých biskupov reykjavický biskup Mons. Dávid Bartimej Tencer, pôvodom Slovák. Cyril a Metod nás okrem iného učili pracovať pre vlasť a modliť sa za ňu:

“Cesarstvijske naše Gospodi milostij tvoj prizri,
i ne otdaj našego tuzim i ne obratij nas
v plen narodom poganskim.
Hrista radi, Gospoda našego,
iže cesari s Otcom i s Svetim Duhom.”

“Vzhliadni, Pane, milosťou svojou na naše kráľovstvo.
A nevydaj, čo je naše, cudzím.
A neodtaj nás v korisť národom pohanským.
Skrze Krista, Pána nášho,
ktorý kraľuje s Otcom i Svätým Duchom.”

Občasník vydáva: Rím.-kat. cirkev, farnosť Svätokrížske nám. 23 Žiar nad Hronom, IČO 31 939 309, tel. 045/673 3115. Redakčná rada: Čierna, Pellizzolová, Rečlová, Ondrušíková. Grafická úprava: Milan Siekela. Teologický poradca: diakon MUDr. Mgr. Štefan Paľúch. Prepis článkov: redakcia. Príspevky možno odovzdávať osobne v kostole v Žiari nad Hronom a na farskom úrade. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. EV 3611/09. Distribúcia: Adriana Čierna a vo voľnom predaji v kostole v Žiari nad Hronom. Dátum vydania periodickej tlače: október 2017/02